

Sygn. akt II K 656/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Artur Pokojski

przy udziale Prokuratora Katarzyny Paciorowskiej – Rokickiej

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2017 roku w Gdańsku sprawy

K. R., urodzonego (...) w G.,

syna K. i M. z domu B.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 10 marca 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 33/10** za przestępstwo z art. 177 § 1 k. k. w zw. z art. 178 § 1 k. k. w zb. z art. 244 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 17 października 2008 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 7 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 265/13** za czyn z art. 178a § 2 k. k. popełniony w dniu 24 grudnia 2012 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

3 3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 31 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **XI K 397/16** za przestępstwo z art. 190 § 1 k. k. popełnione w dniu 2 kwietnia 2016 roku na karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

4 4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1328/16** za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 24 sierpnia 2016 roku na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności

orzeka

I. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k. k. na podstawie art. 85 k. k., art. 86 § 1 k. k. i art. 87 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 31 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **XI K 397/16** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1328/16** i jako karę łączną wymierza skazanemu K. R. karę 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia

wolności w sprawie II K 1328/16 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 25 sierpnia 2016 roku do dnia 2 sierpnia 2017 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: VIII K 33/10 i X K 265/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 656/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

K. R. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 10 marca 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 33/10** za przestępstwo z art. 177 § 1 k. k. w zw. z art. 178 § 1 k. k. w zb. z art. 244 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 17 października 2008 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 20 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie VIII K 33/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku - k. 29 – 30; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 19 – 21; dane o karalności - k. 8 - 10

K. R. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 7 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 265/13** za czyn z art. 178a § 2 k. k. popełniony w dniu 24 grudnia 2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie X K 265/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 32; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 19 - 21; dane o karalności - k. 8 – 10

K. R. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 31 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **XI K 397/16** za przestępstwo z art. 190 § 1 k. k. popełnione w dniu 2 kwietnia 2016 roku na karę 1 roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Dowód: odpis wyroku w sprawie XI K 397/16 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku – k. 34; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 19 - 21; dane o karalności - k. 8 – 10

K. R. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1328/16** za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 24 sierpnia 2016 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1328/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku– k. 12 - 13; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 19 - 21; dane o karalności - k. 8 – 10

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego G. – P. w G. wynika, że jego postawa i zachowanie w trakcie pobytu w izolacji są poprawne. W stosunku do przełożonych prezentuje regulaminową postawę. Stosuje się do przepisów wykonywania kary pozbawienia wolności, w tym do porządku wewnętrznego. W środowisku współosadzonych układa poprawne relacje. Był 15 razy nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Jest zatrudniony nieodpłatnie na terenie

ZK. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, nie przejawiał zachowań agresywnych, samoagresji, nie były stosowane wobec niego środki przymusu bezpośredniego. Deklaruje krytyczny stosunek względem popełnionego przestępstwa. Na obecnym etapie odbywania kary pozbawienia wolności prognoza penitencjarna jest pozytywna.

Dowód: opinia o skazanym - k. 18; informacja o pobytach orzeczeniach – k. 19 - 21

Skazany K. R. był uprzednio czterokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 8 – 10

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są poprzednio obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem w myśl aktualnie obowiązujących przepisów o karze łącznej (wobec zmiany treści przepisu art. 85 k. k.), połączeniu podlegałyby kary pozbawienia i ograniczenia wolności wymierzone skazanemu wyrokami wymienionymi w punktach 1., 3. i 4. komparycji wyroku, w tym w szczególności kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wymierzona w sprawie VIII K 33/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku, co miałoby skutek taki, jak zarządzenie jej wykonania (przy uwzględnieniu dyspozycji art. 89 § 1b k. k.), gdyż orzeczona kara łączna musiałaby być karą bezwzględnie pozbawienia wolności. Tymczasem, na gruncie poprzednio obowiązujących przepisów, kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczona w sprawie VIII K 33/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku nie podlegałaby połączeniu z karami orzeczonymi w sprawach XI K 397/16 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku i II K 1328/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku, albowiem w myśl ówczesnego brzmienia przepisu art. 85 k. k., karę łączną orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstwa, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, który to warunek nie jest w przedmiotowej sprawie spełniony (przestępstwa objęte wyrokami wydanymi w sprawach: XI K 397/16 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku i II K 1328/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku zostały popełnione już po wydaniu wyroku skazującego w sprawie VIII K 33/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku). Zastosowanie poprzednio obowiązujących przepisów o karze łącznej pozwala więc na niełączenie kary orzeczonej w sprawie VIII K 33/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i pozostawienie jej w dotychczasowym kształcie (tj. jako kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania). Wobec powyższego, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k. k., Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące do dnia 30 czerwca lipca 2015 roku, jako korzystniejsze dla skazanego.

Odnośnie natomiast kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie X K 265/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt 2. komparycji wyroku), wskazać należy, że wyrokiem tym K. R. skazany został za czyn z art. 178a § 2 k. k., który obecnie stanowi wykroczenie, a zatem wymierzona za ten czyn kara nie podlega połączeniu, albowiem w myśl art. 85 k. k. (zarówno w aktualnym, jak i poprzednim brzmieniu), łączeniu podlegają kary wymierzone za przestępstwa.

Podstawę do orzeczenia kary łącznej w ramach wyroku łącznego określają przepisy art. 85 k. k. w zw. z art. 569 § 1 k. p. k. Zgodnie z dyrektywą wyrażoną w tych przepisach sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregokolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Sąd dokonując analizy treści wyroków zapadłych w stosunku do skazanego pod kątem zastosowania przepisów dotyczących łączenia kar, tj. art. 85 k. k., art. 86 § 1 k. k. i art. 87 k. k., do których odsyła przepis art. 569 § 1 k. p. k., uznał że w stosunku do skazanego K. R. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia i ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: XI K 397/16 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku i II K 1328/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt I. sentencji wyroku łącznego).

Kolejną kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

K. R. skazany został na kary pozbawienia i ograniczenia wolności, które – w myśl art. 87 k. k. - podlegają łączeniu.

W związku z tym, w punkcie I. sentencji wyroku łącznego w oparciu o art. 85 k. k., art. 86 § 1 k. k. i art. 87 k. k. Sąd połączył kary pozbawienia i ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach: XI K 397/16 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku i II K 1328/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną wymierzył K. R. karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię, czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. wolności (art. 190 § 1 k. k.), mieniu (art. 280 § 1 k. k.) oraz życiu i zdrowiu (art. 157 § 2 k. k.), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych zasady kumulacji, popełnione natomiast zostały w krótkim odstępie czasu (na przestrzeni czterech miesięcy), co przemawia z kolei za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych zasady absorpcji.

Nie ulega także wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego zasady kumulacji kar. K. R. był już czterokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Pełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że zachodzą podstawy do częściowego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych, a częściowego zastosowania zasady kumulacji kar jednostkowych – przy czym, w ocenie Sądu, prymat tutaj należy jednak dać zasadzie kumulacji. Należy bowiem mieć na uwadze, że K. R. wielokrotnie

popelniał przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność, uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia w skazanym poczucia bezkarności. Jednocześnie Sąd miał także na względzie treść pozytywnej opinii o skazanym z Zakładu Karnego G. – P..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k. p. k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: VIII K 33/10 i X K 265/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej odpowiedni okres rzeczywistego pozbawienia wolności.

Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.